

det Thing. Jeg vil derfor stemme mod Undringsforslaget og holde mig til selve Lovforslaget, saaledes som det er kommet hertil.

Lüttichau: Jeg havde ikke troet, at nogen Skatteyder her i Thinget skulde have taget Ordet for at skildre den mindre heldige Tilstand, der skulde finde Sted blandt denne Klasse, og som skulde gjøre, at man maatte modsætte sig et forøget Lønningstillæg til Embedsstanden. Jeg troede, at det var almindelig anerkjendt, at de senere Aar have været fordeelagtige for Landmanden, og at, som Følge heraf, Skatteydernes Tilstand i Almindelighed maatte kaldes særdeles god, saa at der fra deres Side vist ikke burde lægges nogen Hindring iveien for, at der under nærværende Forhold gives et Tillæg til de Embedsmænd, hvorefter der her er Tale. Forsaavidt den ærede sidste Taler har omtalt Skolelærere paa Landet som dem, der under de nærværende Forhold ere særdeles betrængte, mener jeg heller ikke, at dette Exempel med Jøie lader sig opstille, eftersom Skolelærere for Størstedelen ere aflagte med Betaling i Korn og altsaa ikke lide under Dyrtiden paa samme Maade som de Embedsmænd, hvorefter Taleren er. Den høitæredede Finantsminister har idag gentaget, hvad han tidligere har yttret, at det havde været Regjeringens Ønske at forelægge en Lov, der gik videre end den nærværende, men at Finantsernes mindre gode Tilstand var Aarsagen til, at det ikke var skeet. Jeg kan ikke ved at gienemgaae Budgettet, saaledes som det er forelagt, komme til den Erkjendelse, at Finantsernes Tilstand kan kaldes mindre god. Der er jo vel en Underbalance deri; men den er saa ubetydelig, at jeg ikke finder, at man, saalænge Staten har Øyne til at foretage saa mange og saa betydelige Arbejder til Landets Opløst, kan kalde Finantsernes Tilstand mindre god. Jeg troer ogsaa, at det vilde have været let at undgaae den Underbalance, som findes i Regnskabet, naar man vilde have indskranket andre Udgifter. Jeg vil blandt dem nævne det betydelige Beløb, som er calculeret at skulle udbetales for de Kjørsler, der have fundet Sted under Krigen. Jeg troer, at Forholdene paa Landet ere saaledes, at, om man ogsaa havde fordeelt denne Godtgjørelse paa flere Aar, vilde

Skatteyderne ikke derved have fundet sig forulempede. Jeg stemmer for det Forslag, som er stillet af den ærede 4de Landstingsmand for 1ste Kreds (Madvig), fordi det strækker sig til adskillige Embedsmænd, som have dette Tillæg høilig nødig. Jeg vilde blot ønske, at det var gaaet endnu videre, og navnlig forsaauidt der har været Tale om Militaire, havde naaet til Capitainer af første Klasse, som efter det Kendskab, jeg har til Forholdene, ere de, der maaskee meest kunne behøve det heromhandlede Tillæg. De større finantsielle Byrder, som kunne fremkomme ved at antage dette Undringsforslag, ville formeentlig ikke heller være af nogen stor Betydning, og ialtsald ville de vistnok meget lidet overstige de Udgifter, som ere forbundne med Forslaget, som det er fremkommet fra Regjeringens Haand, og jeg finder derfor ikke, at der kan være nogen Betænkelighed ved at gaae ind paa dette Undringsforslag. Jeg deler vel den Betragtning, der er fremkommen fra flere Sider, at det var ønskeligt, at denne Sag tilendbragtes saasnart som muligt; men efter hvad der allerede af den foregaaende Taler er forklaret, er der ingen Umulighed i, at den kan være tilendbragt, forinden der finder et Ophold Sted af Thingets Forhandlinger.

Finantsministeren: Der er eet Punct i den ærede Landstingsmands Foredrag, som vel ikke directe vedkommer den nærværende Sag, men som det dog maaskee turde være mig tilladt at berigtige. Den ærede Landstingsmand anførte nemlig, at en væsentlig Grund til det foreliggende Finantsforslags mindre gunstige Status var den, at man deri havde opført det fulde Beløb for Kjørsels-Godtgjørelserne, mens efter hans Formening de Vedkommende gjerne kunde taale, at det var blevet fordeelt paa flere Aar. Jeg maa dertil svare, at denne Postering paa Finantsloven er skeet ifølge en, rigtignok imod mit Ønske antagen, udtrykkelig Bestemmelse i en Lov, der i forrige Rigsdagsmøde blev vedtagen.

Andræ: Jeg veed ikke, at der i, hvad der tidligere er blevet yttret, saa Noget, der kunde berettigede den ærede 3die Landstingsmand for 2den Kreds (D. Nielsen) til at sige, at Sagen kun var bleven betragtet fra den